

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 7C/57/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112210779
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr.Mgr. Miriam Plavčáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1112210779.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred samosudkyňou Mgr. Mgr. Miriam Plavčákovou v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, právne zastúpený: JUDr. Branislav Zuberec, advokát, Michalská ulica 9, 811 01 Bratislava, proti odporcovi: X. Ú., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom Š. XX, XXX XX Bratislava, t.č. na neznámom mieste, zastúpená v konaní opatrovníkom: Dagmar Viktorínová, zamestnankyňa Okresného súdu Bratislava III, o zaplatenie 4.171,67 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd zrušuje platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Bratislava I dňa 5.9.2012, č.k. 14Ro/27/2012-33.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 4.039,61 Eur spolu s úrokom z úveru zo sumy 3000 Eur vo výške 16,9% ročne od 25.1.2012 do zaplatenia, úrokom z omeškania zo sumy 3000 Eur vo výške 9% ročne od 25.1.2012 do zaplatenia, úrokom z omeškania zo sumy 759,14 Eur vo výške 9% ročne od 25.1.2012 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 571,25 Eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, do rúk právneho zástupcu navrhovateľa.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 250 Eur titulom náhrady iných trov konania v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, do rúk právneho zástupcu navrhovateľa.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu dňa 10.4.2012, doplneným podaním zo dňa 13.8.2012, sa navrhovateľ proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 4.171,67 Eur spolu s úrokom z úveru zo sumy 3000 Eur vo výške 16,9% ročne od 25.1.2012 do zaplatenia, úrokom z omeškania zo sumy 3000 Eur vo výške 9% ročne od 25.1.2012 do zaplatenia, úrokom z omeškania zo sumy 891,20 Eur vo výške 9% ročne od 25.1.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že odporca si u navrhovateľa otvoril účte na základe zmluvy o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB pohoda plus dňa 27.7.2010. Predmetom zmluvy bolo vedenie bežného účtu a úprava vzájomných vzťahov medzi ČSOB a majiteľom účtu pri poskytovaní komplexu ďalších bankových produktov a služieb ČSOB. Navrhovateľ zároveň s odporcom uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.7.2010, podľa ktorej poskytol odporcovi peňažné prostriedky formou spotrebiteľského úveru do výšky úverového limitu 3.000 Eur.

Pretože odporca úver nesplácal riadne a dlh včas nezaplatil ani po tom, čo mu bola zaslaná posledná výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 13.12.2010, navrhovateľ oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 3.5.2011 vyhlásil celú svoju pohľadávku z úveru dňom 25.4.2011 za splatnú a vyzval odporcu na jej zaplatenie. Odporca do podania návrhu dlh nezaplatil.

Navrhovateľ dlh vo výške 4.171,67 Eur špecifikoval tak, že pozostáva z istiny spotrebiteľského úveru vo výške 3.000 Eur spolu s úrokmi z úveru vo výške 759,14 Eur, úrokmi z omeškania vo výške 280,47 Eur a poplatkami vo výške 132,06 Eur. Istina je súčasne podľa bodu IV. zmluvy o úvere úročená úrokom z úveru vo výške 16,90% p.a. a úrokom z omeškania vo výške 9% p.a., úroky a poplatky v sume 891,20 Eur sú úročené úrokom z omeškania vo výške 9% ročne.

Úrok z úveru vo výške 759,14 Eur špecifikoval navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní tak, že je vypočítaný ako 16,9% ročne zo sumy 3000 Eur od 26.7.2010 do 24.1.2012. Sankčný úrok vo výške 280,47 Eur špecifikoval ako 9,25% ročne zo sumy 3000 Eur od 26.7.2010 do 24.1.2012. Poplatky vo výške 132,06 Eur špecifikoval tak, že sú poplatky za vedenie účtu.

Súd návrhu vyhovel v celkom rozsahu vydaním platobného rozkazu zo dňa 5.9.2012, č.k. 14Ro/27/2012-33. Predmetný platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk, nakoľko sa zásielky súdu i po šetrení pobytu odporcu a opätovných pokusoch o doručenie vrátili ako nedoručené z dôvodu "adresát neznámy". V zmysle uvedeného súd procesným rozhodnutím zo dňa 17.7.2014, č.k. 7C/57/2013-59 ustanovil odporcovi opatrovníka pre konanie.

Podľa §173 ods.2 O.s.p., ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1). Súd zruší platobný rozkaz spravidla až spolu s ďalším úkonom vo veci samej, prípadne spolu s úkonom, ktorým sa konanie končí.

S poukazom citované ustanovenie súd vo výroku tohto rozsudku zrušil platobný rozkaz zo dňa 5.9.2012, č.k. 14Ro/27/2012-33, nakoľko sa ho nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk a náhradné doručenie je vylúčené.

Odporca sa k návrhu na začatie konania nevyjadril hoci na to bol vyzvaný výzvou zo dňa 17.7.2014.

Podľa § 101 ods. 1, 2 O.s.p., účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami tvoriacimi obsah súdneho spisu a to: výpis z obchodného registra navrhovateľa (č.l. 8), zmluva o bežnom účte zo dňa 27.7.2010 (č.l. 9-10), zmluva o ČSOB spotrebiteľskom úvere (č.l. 11-13), posledná výzva na zaplatenie dlhu zo dňa 13.12.2010 (č.l. 14), oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 3.5.2011 (č.l. 15), posledný pokus o zmier zo dňa 13.2.2012 (č.l. 17), obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery (č.l. 18-20) a oboznámením sa s ostatným obsahom spisu.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

Z výpisu z obchodného registra navrhovateľa mal súd za preukázané, že jedným z predmetov činností navrhovateľa je poskytovanie úverov.

Zo zmluvy o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB pohoda plus mal súd za preukázané, že účastníci konania dňa 27.7.2010 písomne uzatvorili zmluvu, ktorej predmetom bolo zriadenie a vedenie bežného účtu v banke č. 4009664055/7500.

Zo zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. 003746951R mal súd za preukázané, že navrhovateľ s odporcom dňa 26.7.2010 uzatvorili v písomnej forme zmluvu, ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru do výšky úverového limitu 3000 Eur odporcovi. Navrhovateľ sa v zmysle zmluvy zaviazal previesť finančné prostriedky na účet odporcu č. 4009664055, pričom odporca požiadal o prevod finančných prostriedkov na jeho účet v plnej výške úverového limitu. Podľa bodu IV. zmluvy sa zmluvné strany okrem iného dohodli, že úver sa bude úročiť pevnou úrokovou sadzbou vo výške 16,90% p.a.. Ročná percentuálna miera nákladov na úver predstavuje 23,55% p.a. a celková čiastka, ktorú musí odporca zaplatiť predstavuje čiastku 4866,39 Eur za predpokladu, že odporca bude čerpať celý úverový limit (3000 Eur). Za vedenie úveru bude banka odporcovi mesačne účtovať poplatok vo výške 1,99 Eur za každý začatý kalendárny mesiac. Podľa bodu V. zmluvy sa odporca zaviazal dlžnú sumu splácať v 60 mesačných anuitných splátkach, pričom anuitná splátka sa skladá z istiny a príslušných úrokov podľa bodu IV. zmluvy so splatnosťou splátky na 25. deň v mesiaci. Prvá anuitná splátka bude splatná dňa 25.8.2010, posledná splatná dňa 25.7.2015. Prvá a predposledná splátka bude vo výške 74,40 Eur, posledná bude vypočítaná na základe priebehu splácania úveru. Podľa bodu VI. zmluvy bol pre prípad omeškania so zaplatením akéhokoľvek záväzku dohodnutý úrok z omeškania vo výške 9% p.a.

Z poslednej výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 13.12.2010 mal súd za preukázané, že navrhovateľ z dôvodu opakovaného porušenia úverových podmienok vyzval odporcu na uhradenie dlhu, ktorý ku dňu výzvy predstavoval sumu 421,86 Eur s upozornením, že inak navrhovateľ pristúpi k zosplatneniu celého záväzku. Predmetná výzva bola odporcovi doručená do vlastných rúk dňa 31.12.2010.

Z oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 3.5.2011 mal súd za preukázané, že navrhovateľ porušenie úverových podmienok vyhlásil celú pohľadávku z úveru k dátumu 25.4.2011 za splatnú a vyzval odporcu na uhradenie sumy 3542,60 Eur najneskôr do 14.5.2011.

Z posledného pokusu o zmier zo dňa 13.2.2012 mal súd za preukázané, že navrhovateľ vyzval odporcu na uhradenie sumy 4362,09 Eur najneskôr do 7 dní.

Súd vec právne posúdil nasledovne:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len ako "OBZ"), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky..

Podľa § 499 OBZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 506 OBZ, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi..

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len ako "OZ"), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom..

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech

zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah..

Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané..

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 2 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len "ZOSU"), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

Podľa § 2 písm. b) ZOSU, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) ZOSU, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZOSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 10 ods. 1 písm. a) ZOSU, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 517 ods. 1 O.Z., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 O.Z., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Nakoľko navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet jeho podnikania a odporca ako spotrebiteľ, keďže mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako výkonom povolania, zamestnania alebo podnikania je potrebné právny vzťah medzi účastníkmi konania posudzovať nielen podľa ustanovení Obchodného zákonníka (§497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 Občianskeho zákonníka a zákon č. 129/2010 Z.z.). V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako i ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný iba čiastočne. Je nesporné, že účastníci konania medzi sebou uzatvorili v písomnej forme zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 003746951R, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporcovi úver vo výške 3000 Eur s dohodnutou ročnou úrokovou sadzbou 23,55 % s tým, že odporca sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v 60 mesačných splátkach po 74,40 s výnimkou poslednej splátky, ktorej výška mala byť určená podľa priebehu splácania úveru a to počnúc dňom 25.8.2010. Súd považuje za nesporné, že odporca predmetný úver nesplácal vôbec a preto navrhovateľovi v zmysle bodu č. IV. zmluvy vznikol okrem nároku na zaplatenie poskytnutého úveru vo výške 3000 Eur aj nárok na zaplatenie úroku z úveru vo výške 16,9% ročne a úroku z omeškania vo výške 9% ročne podľa bodu č. VI. zmluvy.

V zmysle uvedeného súd považuje nárok navrhovateľa na zaplatenie istiny vo výške 3000 Eur titulom poskytnutého úveru ako i sumy vo výške 759,14 Eur titulom úroku z úveru vo výške 16,9% ročne zo sumy 3000 Eur od 26.7.2010 do 24.1.2012 a sumy vo výške 280,47 Eur titulom úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 3000 Eur od 26.7.2010 do 24.1.2012 za dôvodný. Rovnako súd považuje za dôvodný nárok navrhovateľa na zaplatenie úroku z úveru zo sumy 3000 Eur vo výške 16,9% ročne od 25.1.2012 do zaplatenia a úroku z omeškania zo sumy 3000 Eur vo výške 9% ročne od 25.1.2012 do zaplatenia.

Navrhovateľ si od odporcu uplatnil i sumu vo výške 132,06 Eur titulom poplatku za vedenie účtu. V tejto súvislosti súd konštatuje, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno uvedeného nároku, pretože tento nárok súdu žiadnym spôsobom nešpecifikoval - neuviedol za aké obdobie a v akej výške si poplatky za vedenie účtu uplatňuje, preto súd návrh v tejto časti zamietol.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. účinného v čase omeškania, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Základná úroková sadzba ECB k prvému dňu omeškania (25.1.2012) bola 1%, výška úroku z omeškania preto je 9 %.

Uplatnený nárok navrhovateľa na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 759,14 Eur od 25.1.2012 do zaplatenia posúdil súd podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., a priznal navrhovateľovi úrok z omeškania v ním vyčíslenej výške.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa vyššie citovaného ustanovenia zákona a navrhovateľovi s neúspechom v spore v nepatrnej časti priznal plnú náhradu trov konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 250 Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 571,25 Eur za tri úkony právnej služby:

1. prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 7.2.2012 vo výške 190,41 podľa § 14 ods. 1 písm. a), 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. MSSR č. 655/2004 Z.z. účinné v čase vykonania úkonu právnej služby,

2. podanie návrhu na súd zo dňa 23.3.2012 vo výške 190,41 podľa § 14 ods. 1 písm. b), 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. MSSR č. 655/2004 Z.z. účinné v čase vykonania úkonu právnej služby,

3. účasť na pojednávaní dňa 2.3.2015 vo výške 191,32 podľa § 13a ods. 1 písm. d), 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. MSSR č. 655/2004 Z.z. účinné v čase vykonania úkonu právnej služby,

Navrhovateľ si náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia uplatnil na pojednávaní konanom dňa 2.3.2015 vo výške 571,25 Eur, i keď podľa názoru súdu má nárok na sumu 572,14 Eur. S prihliadnutím na § 153 ods. 2 O.s.p. nemôže súd priznať viac ako sa účastník domáha, preto súd priznal navrhovateľovi titulom náhrady trov právneho zastúpenia ním vyčíslenú sumu.

Uvedené trovy uznal súd za účelne vynaložené na uplatňovanie práva navrhovateľa a vyčíslené v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov. Základnú sadzbu tarifnej odmeny súd určil podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky na sumu 151,05 Eur.

O lehote na splnenie povinnosti uloženej vo výrokovej časti rozsudku súd rozhodol podľa § 160 ods. 1, veta prvá pred bodkočiarkou O.s.p..

O povinnosti odporcu zaplatiť trovy konania právnemu zástupcovi navrhovateľa súd rozhodol podľa § 149 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Účastník konania môže napadnúť rozhodnutie súdu I. stupňa odvolaním.

Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, O.s.p.)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. (§ 205 ods. 1, 2 O.s.p.)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.